

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 27. Quæ sint pœnæ Clericorum coabitantium cum mulieribus
suspectis, aut alias familiarius cum illis conversantium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

c. interdixit. dist. 32. Permittitur quoque. can. cums omnibus illis cohabitare mulieribus, quæ sunt de personarum istarum languine junctorum familia, puta, earum ancillis, pedissequis, uti etiam uxoribus filiorum, quas illi acceperunt parentibus jam ordinatis, pro ut Gl. in cit. c. cum omnibus. v. idoneas. Pith. h.t. num. 1. Reiffenst. num. 8. Quin & præter personas nominatim expressas in SS. Canonibus, quibuscum habitare permisum clericis, veniunt & aliae externæ, de quibus prudens suspicio turpis commercii haberi nequit juxta cit. c. cum omnibus. Dunc ibi dicitur: *etiam eas personas, que fugiunt suspiciones:* V.g. quia proœctæ ætatis, probatae virtutis & pietatis. De cetero, quod dictum de mulieribus sanguine coniunctis, intelligendum etiam de iis, etiæ juvencula sint; cum ex hoc solo dici non debeant suspectæ, sicut ex eo ipso persona extraneæ suspectæ esse solent. Pith. h.t. num. 3. Extendendum tamen non est ad affines, etiam in primo & secundo gradu affinitatis; cum S.S. Canones excipientes a prohibita per ilios cohabitatione sanguine junctas, non excipiunt affines, inter quas, utpote non nisi mediantribus consanguineis conjunctas, non est ista arcta & immediata conjunctio, quæ est inter consanguineos, removens ab iis suspicionem commercii carnalis. Pith. num. 4. Quietamen etiam excipiendas cenlet novercam, nimurum, uxorem fratris defuncti, quin & affinem in secundo gradu, dum ea clero, vel is illi reverentiam debet. V.g. uxori patrui sui defuncti. Denique, quod dictum de sacerdotibus & clericis aliis, idem dicendum de Episcopis, nimurum quod cohabitare possint mulieribus, sanguine junctis in primo & secundo gradu earumque ancillis & pedissequis, Abb. in c. 1. h.t. Pith. num. 5. contra Gl. in c. legitur. dist. 81. v. m.e. dicentem, Episcopum ne quidem matrem aut sororem secum habere posse juxta Auth. Episcopo. C. de Episc. & cler. quod ipsum, nimurum, ut Episcopus similisve Prælatus sæcularis illas extra palatum in alia domo separata habeat & alat, Pith. & alii censem honestius magisque consultum, idque vel maxime propter sacerdotes alios cum Episcopo comorantes.

Quæst. 25. Quibus mulieribus cohabitare jura prohibeant clericis?

R Esp. De jure communi prohibetur clericis cohabitare mulieribus quibuscumque, de quibus esse potest rationalibus suspicio & periculum criminis. Idque, ersi alias à S.S. Canonibus permisum illis cohabitare, sintque personæ conjunctissimæ, matres & sores, multoq; magis earum ancillis & sociis. ita statuitur. c. 1. h.t. Barbos. ibid. num. 3. Pith. h.t. num. 3. quod cap. proinde non contrariatur. cit. c. cum omnibus; Cum hoc loquatur de fæminis nullatenus suspectis, qualiter ordinarie & plerumque non sunt personæ illæ sanguine conjunctissimæ; illud verò de personis quibuscumque, dum sunt suspectæ, quales quandoque etiam possunt personæ illæ conjunctissimæ; cum, ut dicitur. cit. c. 1. infligante Diabolo & in iis scelus perpetratum reperiatur. uti & illud re ipsa, antequam hic canon condetur, perpetratum occasio fuit condendi illum, & exprimendi etiam matrem, soorem, amitam. Barbos, Pith. LL. cit. Porro clericum cohabitan-

do mulieri de qua esse posset rationalibus suspicio, etiamsi sit consanguinea, peccare mortaliter, censet Barbos. in c. a nobis. b. t. num. 2. cum Nav. in man. c. 25. n. 109. & Comitol. resp. mor. l. 1. q. 92. à princ. quos citat. Cujus ratio esse potest, quod eo ipso, quod talis clericus præbeat occasionem suspicandi rationaliter de te ipsum crimen, præbeat grave scandalum. Unde, ut ait Barbos. non sufficit illud è trivio: sufficit mihi mea conscientia, non curio, quod de me loquantur homines &c. si homines prudentes, præbita sibi ad hoc sufficiente causâ sic loquantur; cum juxta Apost. 2. ad Cor. 8. v. 21. oporteat providere bona, non tantum coram Deo, sed & coram hominibus, ne nomen Domini blasphemetur.

Quæst. 26. Quænam, etiam indepen- denter à cohabitatione, prohibeatur clericis converratio cum mulie- ribus?

R Esp. Non tantum prohibentur clerici à dominis suis suspectas removere mulieres, etiam aliunde accedentes; sed & eas in dominis propriis eorum frequentare, aut etiam ubi vis locorum familiariter cum iis conversari. Can. clericus solus. c. in omnibus. c. clerici vel continentes. dist. 81. Quin & hæc ipsa intelligenda de mulieribus alias non suspectis; dum vel ipsa familiarior cum iis conversatio, cebriorque ad eas circa necessitatem accessus, & vel maximè productionis solius cum sola in tenebris aut locis occulis confabulatio istiusmodi carnalis affectus & commercii suspicionem rationabilem & vehementem generet. Sic quoque prohibita est clericis converatio cum muliere suspecta, quæ sit per nuncium & literas secretas, comprehenditurque illis verbis c. si quisquam. h.t. & aliquo modo conversari. Barbos. ibid. num. 3. remittens ad Menoch. de presump. l. 5. præsump. 41. num. 10. & Carol. de Graff. de effectib. cler. eff. 26. num. 5. Extenditque se etiam hæc prohibitio ad nimiam familiaritatem domesticarum juxta can. quorundam. dist. 34. Estque ratio hujus prohibitionis, quod ex tali clericorum cum feminis conversatione scandalizetur populus, vilescat status clericalis dignitas, vituperetur eorum ministerium contra monitum Apostoli 2. ad Cor. 6. & juxta illud S. Bernardi sum. 2. de resurr. dom. prope finem: quotidianis experientibus didicimus, cuius vita despiciunt, testat, ut prædicatio contemnatur &c. ac insuper lapsus carnalis periculum. De vitanda hac clericorum cum mulieribus conversatione eleganter & acriter pro more suo scribens videatur D. Hieronymus, pro ut referatur, in can. hospitolum. dist. 81. in Epist. ad Nepian. & Epist. 11. ad Ageruchiam. c. 5. in Epist. ad Rustic. monach. c. 2. & Epist. 22. ad Eustoch. c. 2. quos textus recitat Barbos. ad cit. c. a nobis. num. 3.

Quæ sint pœnae clericorum cohabitantium cum mulieribus sus- pectis, aut alias familiariis cum illis conversantium?

R Esp. Fuerunt illæ jure veteri permulta, non tamen in iis infligendis semper idem ordoservatus. Sic

Sic clerci contravenientes SS. Canonum hanc cohabitationem & conversationem prohibentium constitutionibus jubentur deponi, & fæmina à liminibus ecclesiæ arceri. *cit. can. clericus solus. can. clerici vel continentis. dist. 81.* Presbyter, Diaconus, Subdiaconus, si ter monitus inveniatur loqui vel conversari cum fæmina suspecta de fornicatione cum eo, dicuntur excommunicandi, & fæmina canonice punienda. *cap. si quis b. t.* Mulier etiam, cum qua nimiam familiaritatem habet clericus, olim in monasterium detrudi debebat. *c. fraternalis. dist. 34.* Gloss. *fin. in c. 2. b. t. v. canonice.* Verum de his accuratiis paulò post, ubi agetur de pœnis concubinariorum, cum haec iam extendi videantur ad habentes etiam extra concubinatum cum istiusmodi suspiciti mulieribus conversationem, dicente Trident. *sess. 25. c. 14.* probabet S. Synodus quibusunque clericis ne concubinas aut alias mulieres, de quibus haberi possit suspicio, in domo vel extra domum detinere aut una cum illis ullam confuetudinem habere audeant, alioquin pœnis à SS. Canonib[us], vel statutis ecclesiarum puniantur.

Quæst. 28. Concubinatus & clericus concubinarius quis, & que dicatur concubina?

R Esp. Concubinatus, de quo hic, est illicitus, frequentatus seu consuetudinarius concubitus cum fæmina aliqua soluta in domo sua vel alibi commorante. Farinac. *pr. crim. p. 5. quæst. 138. num. 3.* Et sic clericus concubinarius dicitur non tantum ille, qui mulierem talen domi retinet continuè instar uxoris, ut volunt jura civilia. Bartol. *in L. concubinam. ff. de concubinat.* Sed secundum Jus canonicum etiam ille, qui eam alibi habet, & continuam cum ea consuetudinem habet. Farinac. *loc. cit. num. 10.* Bellet. *disq. cleric. p. 1. §. 15. de discip. cler. num. 59.* Leo. *in thes. for. eccl. p. 3. c. 4. num. 27.* Barbos. *ad c. sicut. b. t. num. 3.* citans alios, Pith. *b. t. num. 13.* Unde jam etiam patet, quæ dicatur concubina. Neque hic faciendum discrimin, inter concubinam, focariam, meretricem, quæ qualiter alia juxta jus civile notabiliter differant. Vide apud me *for. benef. p. 3. quæst. 216. num. 5.* De cætero ad concubinatum in ordine ad pœnas incurriendas requiritur concubitus repetitus cum una vel pluribus, saltem bis. Pith. *loc. cit.* Reiffenstuel. *num. 13.* citans Nav. quem pro contrario citat Pith. cum in criminibus duæ vices sufficiant ad consuetudinem. *Can. uanos. 25. q. 2.* juncitā Gloss. *v. usum.* & L. deinceps. *C. de episcop. audient.*

Quæst. 29. Qualiter concubinatus & concubinarius dicatur notorius?

R Esp. Dicitur talis vel per sententiam definitivam vel confessionem judicialiter factam declaratus. Et hæc dicitur notoreitas juris, *c. ult. b. t.* Vel quando nulla legitima oppositione aut alia tergiversatione repetiti concubitus possunt celari. Quæ dicitur notoreitas facti. Vel dum post legitimas superioris sui monitiones mulierem scandalificam dimittere è domo sua non vult, aut negligit; vel in domo tertii detinere pergit. Quod factum ad notoreitatem præsumptionis, quæ ex

certis factis & circumstantiis quid à jure pro veritate habetur speclat, vide me *loc. cit.* Porro ad probandum plenè concubinatum non sufficit probare cohabitationem, sed ipsi concubitus probari debent. Neque etiam probatio de voce publica & fama. vide me de hoc pluribus *loc. cit. quæst. 217. num. 1.*

Quæst. 30. A quo Judice crimen concubinatus puniendum?

1. R Esp. primò: Non potest esse quæstio de clericico concubinario; cum certum sit illum de cætero ob alia non privatum privilegio fori quod ad personam à Magistratu seculari non magis ob concubinatum, quam ob alia crimina non excepta puniri posse; quia etiam, dum alias crimina sunt mixti fori, & est locus præventioni, id intelligendum in ordine ad laicos; cum crimina clericorum solum à Judice ecclesiastico cognosci & puniri possint. Delb. *p. 1. c. 10. dn. 1. f. 1. num. 31.* Unde remanet quæstio de concubinario laico & concubina clerici, ad quam

2. Resp. secundò: Concubinatus laici est delictum forimixti, & sic cognosci & puniri potest tam à Judice seculari, quam ecclesiastico, prout quis eorum prævenerit. Rationem dat Delb. *l. c. num. 23.* quia concubinatus (intellige etiam laici) aduersatur tam juri canonico quam civili, & ab utroque prohibetur Azor. *p. 2. l. 3. c. 53. q. 2.* dicens esse sententiam magis receptam. Bellet. *loc. cit. tit. defavore cler. real. §. 4. num. 52.* Vener. *in exam. epif. l. 3. c. 37. num. 99.* Bobadil. *in polit. T. 1. l. 2. c. 17. num. 53.* Felin. *in c. cum generale, deforo compet. num. 13.* Barbos. *ad Trad. sess. 24. c. 8.* & alii, quos citat & sequitur Delb. *loc. num. 23.* contra Abb. inc. cum generale. Vulpecium *in for. eccl. c. 41. num. 51.* Bermond. *tit. de pub. concub. vers. punitus. fol. 304.* Cuchum *infit. l. 2. tit. 6. num. 101.* Honor. *in decret. l. 5. tit. 26.* Megal. *in promptuar. vel causa spirit. num. 20.* & v. concubinatum. 10. Clar. *in pr. l. 4. v. fornicationum. 6.* & alios, docentes, concubinatum esse tantum fori ecclesiastici, eò quod à solo jure canonico prohibeatur & puniatur, ut Alex. *in L. ex facto. §. si rogatus ff. ad S.C. Trebell. num. 13.* Jo. Garc. *in rubr. eod. de secundis nupt.* Bermond. *loc. cit. fol. 391. num. 2.* Socin. *in L. cum avus. ff. de condit. & demonst. num. 65.* quorum sententiam satis probabilem dicit Delb. *l. c. n. 24.* Et ei favere praxin, quæ Judices seculares regulariter non puniunt hoc delictum, nisi quatenus requisti ab ecclesiasticis tanquam brachium secularis. De cætero ex eo, quod concubinatus sit delictum forimixti, recte infert Delb. *l. c. num. 28.* Prælatum ecclesiasticum non tantum tunc ordinarii posse illud punire, quando concubinarius ter monitus insordescit in peccato & excommunicatus in excommunicatione per annum, aut etiam concubina ter monita non resipiscit; sed & absolvit.

3. Resp. tertio: Concubina clerici à Judice ecclesiastico puniri potest. Zerol. *in pr. episc. p. 1. v. concubinarii.* Bellet. *disq. cler. p. 1. de discip. cler. §. 15. num. 64.* Marth. *de juris d. p. 4. cas. 44.* & alii, quos citat & sequitur Barbos. *in c. si quisquam. b. t. num. 4.* Pith. *b. t. num. 6.* qui etiam ex Abb. *in cit. c. num. 4.* & Gloss. *in c. eos qui. dist. 32.* hanc dat rationem; quod, si fæmina